

Dosarul nr. 2ra-453/21

Prima instanță - (Judecătoria Soroca, sediul Florești) jud: R. Rusu-Parii

Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) jud: D. Stănilă, D. Corolevshi, O. Mironov

ÎNCHEIERE

17 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Liliana Găvaze,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Liliana
Găvaze împotriva lui Dorel Găvaze cu privire la încasarea pensiei de întreținere a
copiilor minori,
împotriva deciziei din 26 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 16 octombrie 2018, Dorel Găvaze a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Liliane Găvaze, solicitând încasarea în beneficiul său a pensiei pentru
întreținerea copiilor minori xxxxx și xxxxx, născuți la xxxxx, câte 1019,25 de
lei/lunar, pentru fiecare, până la atingerea de către aceștia a majoratului.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că s-a aflat în relație de căsătorie
cu pârâta până în anul 2016, care a fost desfăcută prin hotărârea Judecătoriei Florești
din 1 aprilie 2016, aceasta devenind definitivă și irevocabilă în baza deciziei Curții
de Apel Bălți din 21 iunie 2020.

În căsătorie s-au născut gemenii xxxxx și xxxxx, a.n. xxxxx, domiciliul cărora
a fost stabilit cu tatăl lor, Dorel Găvaze.

A menționat că la momentul desfacerii căsătoriei a avut o înțelegere cu pârâta,
că dânsa va contribui benevol la întreținerea copiilor, fără a o acționa în instanța de
judecată pentru încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori. În acest sens a
menționat că Liliana Găvaze nu a contribuit într-un careva mod la întreținerea
copiilor, astfel lăsând toate grijile de întreținere a copiilor pe seama lui. Toate
încercările lui de a obține careva surse de întreținere pentru copii, nu s-a soldat cu
careva rezultate pozitive.

Prin hotărârea din 23 iunie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești, s-a
admis cererea de chemare în judecată depusă de Dorel Găvaze împotriva Liliane
Găvaze cu privire la încasarea pensiei de întreținere copiilor minori.

S-a încasat de la Liliana Găvaze în beneficiul lui Dorel Găvaze pensia pentru
întreținerea copilului minor xxxxx, a.n. xxxxx, într-o sumă bănească fixă plătită

lunar în mărime de 1019,25 de lei, începând cu data de 16 octombrie 2018, până la atingerea majoratului de către copil.

S-a încasat de la Liliana Găvaze în beneficiul lui Dorel Găvaze pensia pentru întreținerea copilului minor xxxxx, a.n. xxxxx, într-o sumă bănească fixă plătită lunar în mărime de 1019,25 de lei, începând cu data de 16 octombrie 2018, până la atingerea majoratului de către copil

S-a încasat de la Liliana Găvaze în beneficiul lui Dorel Găvaze cheltuielile de asistență juridică în cuantum de 600 lei, ca fiind necesare, reale și rezonabile.

S-a încasat de la Liliana Găvaze la bugetul de stat, taxa de stat în mărime de 366,93 de lei, de a cărei plată reclamantul Dorel Găvaze a fost scutit la depunerea cererii de chemare în judecată.

Împotriva hotărârii primei instanțe, la 23 iulie 2020, Liliana Găvaze a declarat apel, solicitând casarea soluției ei, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 26 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, s-a respins cererea de apel și s-a menținut hotărârea din 23 iunie 2020 a Judecătorei Soroca, sediul Florești.

În motivarea soluției, instanța de apel a conchis că prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material și procedural, apreciind la justa valoare probele administrate în conformitate cu prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă și, ținând cont de interesul superior al copilului a pronunțat o hotărâre întemeiată.

A menționat că suma de 1019,25 lei/lunar, încasată pentru fiecare copil de instanța inferioară, cu titlu de pensie de întreținere este una justificată, ținând cont de vârsta a copiilor și de datele Biroului Național de Statistică, care stipulează că valoarea minimului de existență pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 7-17 ani, în Republica Moldova, în anul 2018, constituie 2038,50 lei.

Această sumă raportată ambilor părinți care datorează întreținere minorilor, compune suma a câte 1019,25 lei/lunar (pentru fiecare copil), raportată fiecărui părinte, inclusiv pentru pârâtă.

La 25 ianuarie 2021, Liliana Găvaze a declarat recurs împotriva deciziei din 26 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului și, casarea integrală a deciziei și hotărârii.

În motivarea recursului, recurenta a invocat că instanța de apel, fără a pătrunde în esența cauzei, a apreciat arbitrar probele care au stat la baza hotărârii primei instanțe.

Consideră că instanța de apel nu a verificat toate împrejurările cauzei și a adoptat o soluție superficială, fapt incompatibil cu standardele legalității și temeiniciei unui act juridic.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 12 ianuarie 2021, fiind recepționată de către recurentă la 15 ianuarie 2021, conform avizului de recepție anexat la materialele dosarului la f.d. 137.

Din acest considerent, Colegiul consideră că recursul din 25 ianuarie 2021 este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 17 februarie 2021 în adresa intimatului a fost expediată copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, acesta nu a depus referință prin care să-și exprime poziția cu privire la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Liliana Găvaze nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Liliana Găvaze.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu